

ΝΕΟΤΕΡΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Η μελέτη του αρχαίου κόσμου είχε πάρει κεντρική θέση στον Ευρωπαϊκό χώρο του πνεύματος την εποχή της αναβίωσης των Ολυμπιακών αγώνων από το Γάλλο βαρόνο Πιέρ ντε Κουμπερτέν . Ο ίδιος ήταν μέλος Γαλλικού πολιτικού σχηματισμού που έφερε βαρέως την ήττα της Γαλλίας στο Γαλλοπρωσικό πόλεμο ντε Κουμπερτέν θεώρησε ότι η υπέροχη των Γερμανών έναντι των Γάλλων οφειλέτη στην ένταξη της Φυσικής Αγωγής στο σχολείο. Έκανε τον αθλητισμό μέρος της Γαλλικής εκπαίδευσης χρησιμοποιώντας το Ολυμπιακό ιδεώδες των αρχαίων Ολυμπιακών Αγώνων όπως παρουσιάζεται σε εξειδικευμένη μορφή στον Ισοκράτη .Καθιερώθηκε ως ο θεμελιωτής της στρατιωτικής υπεροχής των Γάλλων.

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 1908 στο Λονδίνο περιλάμβαναν πολλές διαφωνίες σε θέματα όπως τη σημαία που θα έφεραν ορισμένα κράτη, περιπτώσεις μεροληψίας κριτών σε αποτελέσματα αθλητών, κατηγορίες για άπατες και μαγείρεμα αποτελεσμάτων , καταλήγοντας σε βαρύτατες διαφωνίες. Στους μοντέρνους Ολυμπιακούς Αγώνες ο κάθε αθλητής με την ενεργεία του να συμμετάσχει σε διεθνείς αγώνες σηματοδοτούσε, ακόμη κι αν ο ίδιος δεν το γνώριζε, την εμπλοκή του με το πολιτικό μέρος της υπόθεσης.

Η εκχειρία είναι ανεπιθύμητη , η ασφάλεια των αγώνων είναι αναγκαία για την συνέχιση της ύπαρξής τους. Πολύ φοβάμαι όμως ότι το πνεύμα που οι Ολυμπιακοί Αγώνες θα έπρεπε να κομίζουν σ ένα κόσμο που σπαράσσεται από τη κοινωνική αδικία έχει ανεπανόρθωτα πληγεί.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Οι πρώτοι σύγχρονοι αγώνες έγιναν το 1896 στην Αθηνά. Αν και το ελληνικό κράτος αντιμετώπιζε σοβαρά οικονομικά προβλήματα, οι Έλληνες κατόρθωσαν να οργανώσουν τους πρώτους Ολυμπιακούς Αγώνες με μεγάλη επιτυχία. Η μικρή τότε Ελλάδα έστειλε του κόσμου μήνυμα ειρήνης ,ενότητας και φιλίας των λαών. Στους Πρώτους Ολυμπιακούς αγώνες έλαβαν μέρος 245 αθλητές Ολυμπιακούς Αγώνες στο Σύδνεϊ .Συμμετείχαν 11.000 αθλητές και συνοδοί από 200 χώρες.

ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

«Κατά δε την ες Ολυμπιαν οδον, πριν ή διαβηται τον Αλφειόν, εστίν όρος εκ Σκυλλουντος ερχομενω πετραις υψηλαις αποτομον ονομαζεται δε Τυπαιον τοσόρος. κατά τούτου τας γυναίκας Ηλειοις εστίν ωθειν νόμος, ην φωραθωσιν ες τον αγώνα ελθουσαι τον Ολυμπικον η και όλως εν ταις αποειρημεναις σφισιν ημεραις διαθασαι τον Αλφειόν.»

«Στο δρόμο για την Ολυμπία και προτού διασχίσουμε τον Αλφειό ερχόμενοι από τον Σκυλλούντα, υπάρχει ένα απόκρημνο βουνό που λέγεται Τυπαίο. Οι νόμοι των Ηλείων προστάζουν να γκρεμίζουν όσες γυναίκες παρευρίσκονται στους Ολυμπιακούς αγώνες ή έχουν διασχίσει τον Αλφειό στη διάρκεια των απαγορευμένων ημερών απ' αυτό το βουνό.»

Όπως μαρτυρεί παραπάνω ο Παισανίας οι γυναίκες απαγορεύεται όχι μόνο να παρακολουθούν τους αγώνες αλλά και να διασχίσουν τον ποταμό Αλφειό. Εξαιρούνται οι παρθένες και η ιέρεια της Δήμητρας Χαμύνης (αξίωμα που παραχωρούν οι Ηλείοι σε

διαφορετικές γυναίκες για κάποιο χρονικό διάστημα), η οποία παρακολουθεί τους αγώνες καθισμένη σε μαρμάρινο βωμό.

Σε πολλά άλλα μέρη της Ελλάδας, οι γυναίκες μπορούν να παρακολουθήσουν αγώνες, όπως στη Σπάρτη και στη γιορτή του Απόλλωνα στη Δήλο. Δεν μπορούν όμως να συμμετάσχουν, ούτε ως αθλήτριες ούτε ως θεατές, στους σημαντικότερους αγώνες που ιδρύθηκαν στον Ελληνικό χώρο και που η φήμη τους εξαπλώθηκε σε όλο τον τότε γνωστό κόσμο και αργότερα σε όλη την υφήλιο.

Για να έχει κανείς τη δυνατότητα να συμμετάσχει στους αγώνες, έπρεπε να είναι Έλληνας, άνδρας και ελεύθερος πολίτης. Αποκλειόταν δηλ. η συμμετοχή των βαρβάρων, των γυναικών και των δούλων.

Η φιλοσοφία των αγώνων πάντα συμβάδιζε με το κοινωνικό, θρησκευτικό status quo της εκάστοτε εποχής. Στη μινωική Κρήτη για παράδειγμα οι γυναίκες είχαν υψηλή θέση στην κοινωνία. Δεν είναι τυχαία βέβαια η λατρεία της Μεγάλης Θεάς. Στα ταυροκαθάψια αγώνισμα το οποίο διεξαγόταν στα πλαίσια θρησκευτικών τελετών, λάμβαναν μέρος με την ίδια άνεση, αγόρια και κορίτσια.

Οι γυναίκες συμμετέχουν στις γιορτές σε λατρευτικούς ρόλους, παίρνουν μέρος στην πομπή προς τιμή του θεού. Πλησιάζουν μέχρι την «πρόθυση», (ακόμα και σήμερα το Ιερό των Ναών είναι τόπος απαγορευμένος για τις γυναίκες), δεν ανεβαίνουν στο βωμό. Εκεί ανεβαίνουν μόνο οι άνδρες. Δεν μπαίνουν στο στάδιο. Εκεί μπαίνουν μόνο οι άνδρες. Ας μην ξεχνάμε ότι αιωρείται και η απειλή της κατακρήμνισης από το Τυπαίο όρος στην Ολυμπία, το οποίο δεν είναι και κανένα ψηλό βουνό. Προφανώς η απειλή της τιμωρίας λειτουργούσε αποτρεπτικά. Η ντροπή και ο εξευτελισμός που θα υφίσταντο αν παρέβαιναν την απαγόρευση ίσως τους «έκοβε τα πόδια». Έτσι λοιπόν δεν τολμούν να παρακολουθήσουν τους αγώνες πόσο μάλλον να πάρουν μέρος.

Απόπειρες ανασύστασης των Ολυμπιακών αγώνων γίνονται και στην Ελλάδα με την επανίδρυση του Ελληνικού κράτους. Τους χρηματοδοτεί ο Ευαγγ. Ζάππας θερμός υποστηρικτής τους και γίνονται για πρώτη φορά στην πλατεία Λουδοβίκου. Επαναλαμβάνονται το 1870, 1875 και το 1888. Οι γυναίκες όμως σ αυτούς τους αγώνες είναι ανύπαρκτες. Και πώς να μην είναι; Στα τέλη του 19^{ου} αι. η γυναίκα κατέχει κατώτερη κοινωνικά θέση από τον άνδρα. Δεν έχει πολιτικά δικαιώματα ακόμα (δεν μπορεί να ψηφίσει), δεν προσφέρει τίποτε στην οικονομία (δεν μπορεί να δουλέψει). Ο ρόλος της είναι παθητικός. Υπάρχει μόνο δίπλα στον άνδρα σε κοινωνικές εκδηλώσεις και στο σπίτι. Μόνο οι γυναίκες της αριστοκρατικής τάξης έχουν το δικαίωμα να παίρνουν μέρος σε παιχνίδια που τους προσφέρουν θηλυκότητα και χάρη. (Τένις, γκολφ, κρίκετ). Υπάρχει βεβαίως και διάχυτη η αντίληψη ότι το σώμα της γυναίκας αλλάζει με τον αθλητισμό και ότι δεν μπορεί να τεκνοποιήσει. Και οι Ολυμπιακοί αγώνες όπως προαναφέραμε είναι ο καθρέπτης της εποχής τους.

Έτσι λοιπόν, οι γυναίκες στους πρώτους Ο.Α. της Αθήνας, το 1896, υπάρχουν μόνο ως θεατές. Συμμετέχουν στους 2^{ους} Ο.Α. στο Παρίσι το 1900, σε δύο αγωνίσματα, το τένις και το γκολφ, παιχνίδια με τα οποία ασχολούνται οι γυναίκες της υψηλής κοινωνίας. Στους τρίτους Ο.Α. το 1904, αφαιρούνται και τα δύο αυτά παιχνίδια και εισάγεται η τοξοβολία. Το

1908 το τένις επανέρχεται στο πρόγραμμα. Στους 5^{ους} Ο.Α. της Στοκχόλμης το 1912, εισάγεται η κολύμβηση με μεγάλη συμμετοχή των γυναικών.(Από τις 57 αθλήτριες που συμμετείχαν στους αγώνες, οι 41 ήταν κολυμβήτριες).

Το 1921 ιδρύεται η Διεθνής Ομοσπονδία Γυναικείου Αθλητισμού.(Federation Sportive Feminine Internationale-FSFI). Οι γυναίκες δραστηριοποιήθηκαν και ίδρυσαν τη διεθνή ομοσπονδία διότι τους αρνήθηκαν να συμμετάσχουν στους αγώνες στίβου του Ολυμπιακού προγράμματος. Κάνουν δικούς τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Το 1922 (Παρίσι), 1926 (Γκέτεμποργκ), 1930 (Πράγα), 1934 (Λονδίνο) με μεγάλη επιτυχία. Έτσι η Δ.Ο.Ε. εγκρίνει τη συμμετοχή τους για πρώτη φορά , σε αγωνίσματα στίβου το 1928 στο Άμστερνταμ, στους 9^{ους} Ο.Α. Οι γυναίκες συμμετέχουν στα 100μ.,800μ.,4Χ100μ., ύψος και δισκοβολία. Όμως στα 800μ., πέντε από τις αγωνιζόμενες λιποθύμησαν από εξάντληση. Έτσι αφαιρούνται από το Ολυμπιακό πρόγραμμα τα 800μ. και επανέρχονται μετά από 32χρόνια στους Ο.Α. της Ρώμης το 1960.

Ολυμπιακοί Μονάχου

Αίμα στο ολυμπιακό χωριό

Η συζήτηση για τους ολυμπιακούς Αγώνες και την τρομοκρατία δεν είναι καινούργια.

Οι ολυμπιακοί Αγώνες του μονάχου το 1972 έμειναν στην ιστορία όχι για τα ρεκόρ και τις επιδόσεις αλλά για τη δολοφονία 11 ισραηλινών αθλητών και συνόδων.

Παλαιστινιακή οργάνωση Μαύρος Σεπτέμβρης (το όνομα της οποίας προηλθε από τα γεγονότα του Σεπτεμβρίου 1970 , όταν ο ιορδανικός στρατός επιτέθηκε εναντίον στρατοπέδων προσφύγων και μελών της οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης [ΟΑΠ] προξενώντας πολλά θύματα).

Αγώνες

Μέχρι το 650 πχ τους Αγώνες αποτελούσε μόνο ένα άθλημα, το τρέξιμο στα 192 μέτρα ενώ μετά προστέθηκαν και η πάλη, το πένταθλο , η ιππασία και ο αγώνας δρόμου με άρματα.

Κατά την διάρκεια των αγώνων, 7 μέτρα πριν και 7 μέρες μετά, τηρούνταν ανακωχή σε όλους τους πολέμους που γίνονταν στην Ελλάδα, πράγμα που δείχνει πως βάση διεξαγωγής των ήταν η ειρήνη.

Δικαίωμα συμμετοχής είχαν μόνο οι άντρες και απαγορεύονταν αυστηρά, με κίνδυνο την ποινή θανάτου, η είσοδος στις γυναίκες και δούλους.

Στην Ολύμπια όπου τελούνταν παλαιότερα οι ολυμπιακοί αγώνες βρίσκεται τώρα η έδρα της Διεθνούς Ολυμπιακής Ακαδημίας.

Με την προσπάθεια της αναβίωσης των ολυμπιακών Αγώνων ήθελαν να επαναφέρουν το Ολυμπιακό Πνεύμα, τις αξίες που αντιπροσώπευε όπως ήταν το ήθος ,η περηφάνια, η αγάπη για τη γη , ο σεβασμός η δύναμη, η αγάπη για την ειρήνη και η συμφιλίωση των κρατών.

Κάθε τέσσερα χρόνια αυτό το πνεύμα αναβιώνει κατά τους Ολυμπιακούς Αγώνες ανεξάρτητα σε ποια χώρα διοργανώνονται, γι αυτό άλλωστε οι σύγχρονοι ολυμπιακοί αγώνες είναι εξίσου σημαντικοί στην ανθρωπότητα όσο ήταν και οι αρχαίοι.

Σήμερα ,όμως, εντυπωσιάζουν όχι με την απόδοση των αθλητών αλλά και με την αίγλη με την οποία διοργανώνονται και εξελίσσονται.

Οι πρώτοι χειμερινοί αγώνες έγιναν το 1924, στο Σαμονί της Γαλλίας καθιερώθηκαν μετά από απαίτηση χωρών με ιδιαίτερο ανεπτυγμένο χειμερινό αθλητισμό, ώστε οι αθλητές των χειμερινών αθλημάτων να έχουν την ευκαιρία συμμετοχής σε ολυμπιακούς αγώνες. Μέχρι το 1992 οι θερινοί και οι χειμερινοί ολυμπιακοί αγώνες διεξάγονταν την ίδια χρονιά προκειμένου δυο τόσο μεγάλα αθλητικά γεγονότα να μην διεξάγονταν σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα από το 1994 αποφασίστηκε οι χειμερινοί Ολυμπιακοί Αγώνες να τελούνται στο μέσον του διαστήματος ανάμεσα σε δύο θερινές διοργανώσεις.

Οι χειμερινοί Ολυμπιακοί Αγώνες παρουσιάζουν πάρα πολλές οργανωτικές δυσκολίες. Οι καιρικές συνθήκες επηρεάζουν σε μεγάλο βαθμό την οργάνωση και την διεξαγωγή των Αγώνων. Μια ολονύχτια βροχή μια μέρα πριν από την τελετή έναρξης στο Σαμονί της Γαλλίας μετέτρεψε την εξωτερική πίστα σε λίμνη. Παρ' όλα αυτά, πολλές χώρες, όπως ο Καναδάς λατρεύουν τους χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες και συμμετέχουν σε αυτούς όλο και πιο ενεργά.

ΝΤΟΠΙΝΓΚ - Η ΚΑΤΑΡΑ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Από τις εποχές της Αρχαίας Ολυμπίας, όπου το μόνο από έπαθλο ήταν ο κότινος από ελιά, η δόξα του νικητή ήταν υπέρλαμπρη. Ένα μείγμα κρασιού και στρυχνίνης, ενός δηλητηρίου που σε μικρές δόσεις λειτουργεί σαν διεργετικό, λέγεται πως ήταν το μυστικό μερικών νεαρών αθλητών στις αρχαίες Ολυμπιάδες. Τα χρόνια πέρασαν, τα μεγέθη έχουν μεγαλώσει πέρα από κάθε φαντασία, αλλά ο διακαής πόθος πολλών αθλητών για νίκη με οποιοδήποτε αντίτιμο έχει παραμείνει αναλλοίωτος μέσα στους αιώνες..

Ακόμα και μια τόσο λαμπρή γιορτή όπως ήταν οι Ολυμπιακοί αγώνες της Αθήνας κατάφερε να σκιαστεί έστω και λίγο από τα κρούσματα ντόπινγκ σε αθλητές.

Αξία του Αθλητισμού

Ο αθλητισμός συμβάλλει στην καλλιέργεια:

- ⇒ σώματος
- ⇒ ψυχής
- ⇒ πνεύματος
- ⇒ ευγενούς άμιλλας

- ⇒ βούλησης
- ⇒ αντοχής
- ⇒ υπομονής
- ⇒ επιμονής
- ⇒ πειθαρχίας
- ⇒ αγωνιστικότητας
- ⇒ μεταστρέφει την προοπτική μας σε αισιόδοξη
- ⇒ εκτονώνει
- ⇒ μας χαλαρώνει από στρες, άγχος, έντονο ρυθμό ζωής
- ⇒ συντελεί-προάγει τη συντροφικότητα, την αδερφοσύνη, την ειρήνη, γνωριμία και
- ⇒ συνεργασία των λαών...

Δίνουν αναβολικά σε εφήβους

Θραύση κάνει το ντόπινγκ στη χώρα μας - ακόμα και έφηβοι ερασιτέχνες αθλητές κάνουν χρήση απαγορευμένων ουσιών.

Τα στοιχεία από δύο διαφορετικές διεθνείς ερευνητικές εργασίες είναι αποκαλυπτικά: Τρία στα 100 Ελληνόπουλα ηλικίας 16 ετών παίρνουν αναβολικά στεροειδή.

Σύμφωνα με τις μελέτες, το πρόβλημα αφορά περισσότερο τα αγόρια παρά τα κορίτσια, ενώ - ειδικά στους φοιτητές - σημαντικό ρόλο στη χρήση αναβολικών παίζει το αν έχουν έναν φίλο που παίρνει αναβολικά και το αν οι ίδιοι ήταν πάντοτε πρόθυμοι να πάρουν συμπληρώματα για να τονώσουν τον οργανισμό τους και να βελτιώσουν τις επιδόσεις τους.

Οι εταιρείες και τα κέρδη

Ένας αθλητής που θέλει να φθάσει στην κορυφή είναι πολύ πιθανό να στραφεί κάποια στιγμή σε νόμιμες ή παράνομες ουσίες, διότι χωρίς αυτές είναι εκ φύσεως αδύνατον να τα καταφέρει. Στην όλη υπόθεση, κουμάντο κάνουν οι μεγάλες εταιρείες και τα μεγάλα κέρδη.

ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ

Τα «σημάδια» που προδίδουν: ακμή, χοντρή φωνή, μεγάλο σαγόνι

Πέρα από τους ελέγχους και η μακροχρόνια ή μεγάλη χρήση απαγορευμένων ουσιών

μπορεί να «προδώσει» έναν αθλητή.

Ποιές ουσίες είναι απαγορευμένες:

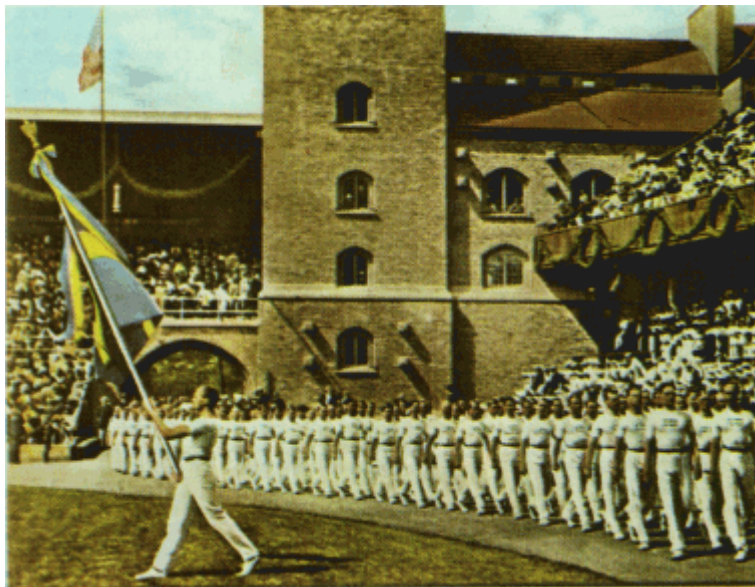
1. Διεγερτικά
2. Στεροειδή αναβολικά
3. Ναρκωτικά
4. Διουρητικά
5. Πεπτιδικές (αυξητικές) ορμόνες - ερυθροποιητίνη

Επιπτώσεις στον ανθρώπινο οργανισμό: Η ερυθροποιητίνη προκαλεί θρόμβωση και εμβολή. «Χτυπάει» κυρίως τον εγκέφαλο και τα νεφρά.

Νεότεροι Ολυμπιακοί Αγώνες

Οι νεότεροι Ολυμπιακοί αγώνες έγιναν στις χρονολογίες και στις πόλεις που φαίνονται στην παρακάτω λίστα:

1. [1896 ΑΘΗΝΑ \(ΕΛΛΑΔΑ\)](#)
2. 1900 ΠΑΡΙΣΙ (ΓΑΛΛΙΑ)
3. 1904 ΣΕΝ ΛΟΥΙΣ (Η.Π.Α.)
4. 1908 ΛΟΝΔΙΝΟ (Μ.ΒΡΕΤΑΝΙΑ)
5. 1912 ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ (ΣΟΥΗΔΙΑ)

6. 1920 ΑΜΒΕΡΣΑ (ΒΕΛΓΙΟ)
7. 1924 ΠΑΡΙΣΙ (ΓΑΛΛΙΑ)
8. 1928 ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ (ΟΛΛΑΝΔΙΑ)
9. 1932 Λ. ΑΝΤΖΕΛΕΣ (Η.Π.Α.)
10. 1936 ΒΕΡΟΛΙΝΟ (ΓΕΡΜΑΝΙΑ)
11. 1948 ΛΟΝΔΙΝΟ (Μ.ΒΡΕΤΑΝΙΑ)
12. 1952 ΕΛΣΙΝΚΙ (ΦΙΛΑΝΔΙΑ)

13. 1956 ΜΕΛΒΟΥΡΝΗ (ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ)

14. 1960 ΡΩΜΗ (ΙΤΑΛΙΑ)

15. 1964 ΤΟΚΙΟ (ΙΑΠΩΝΙΑ)

16. 1968 ΜΕΞΙΚΟ (ΜΕΞΙΚΟ)

17. 1972 ΜΟΝΑΧΟ (ΓΕΡΜΑΝΙΑ)

18. 1976 ΜΟΝΤΡΕΑΛ (ΚΑΝΑΔΑΣ)

19. 1980 ΜΟΣΧΑ (πρώην Ε.Σ.Σ.Δ.)

20. 1984 Λ. ΑΝΤΖΕΛΕΣ (Η.Π.Α.)

21. 1988 ΣΕΟΥΛ (Ν. ΚΟΡΕΑ)

22. 1992 ΒΑΡΚΕΛΩΝΗ (ΙΣΠΑΝΙΑ)

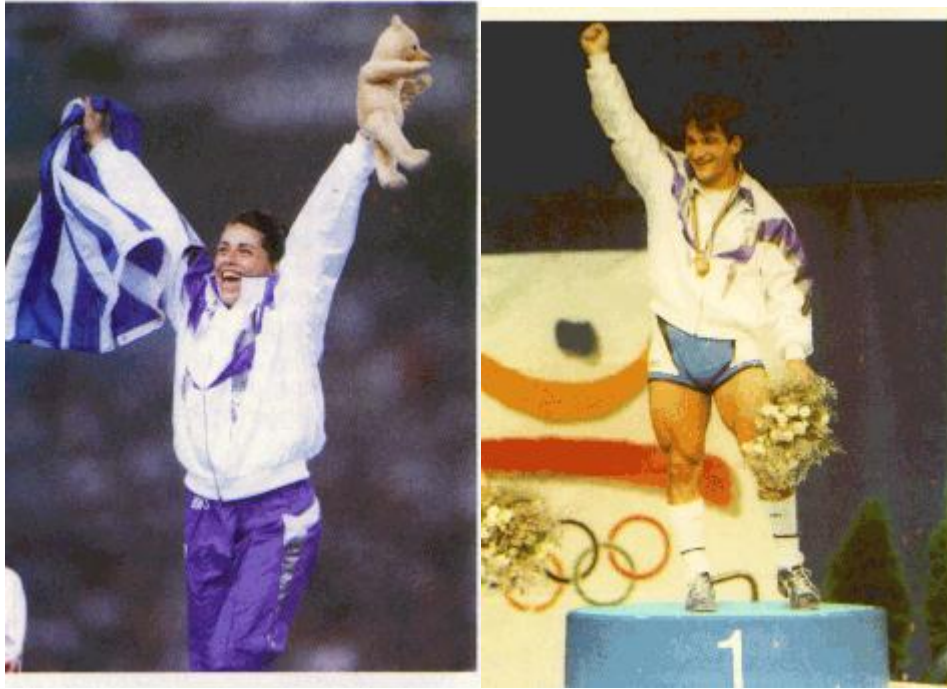
23. 1996 ΑΤΛΑΝΤΑ (Η.Π.Α.)

24. 2000 ΣΥΔΝΕΥ (ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ)

25. 2004 ΑΘΗΝΑ (ΕΛΛΑΔΑ)

26. 2008 ΠΕΚΙΝΟ (ΚΙΝΑ)

27. 2012 ΛΟΝΔΙΝΟ (ΑΓΓΛΙΑ)

Όπως μπορεί να φανεί και από την παραπάνω λίστα , τρεις Ολυμπιάδες αναβλήθηκαν εξαιτίας των δύο παγκοσμίων πολέμων . Όμως και άλλες Ολυμπιάδες χαρακτηρίστηκαν από θλιβερά γεγονότα, όπως :

- Η Ολυμπιάδα του 1936 στο ναζιστικό Βερολίνο.
- Η τρομοκρατική ενέργεια κατά της Ισραηλινής αποστολής ,το 1972 στο Μόναχο, με πολλά θύματα.
- Το μποϊκοτάζ των αφρικανικών χωρών το 1976 στο Μόντρεαλ, σε ένδειξη διαμαρτυρίας για το φυλετικό καθεστώς της Νοτίου Αφρικής.
- Το μποϊκοτάζ χωρών του δυτικού μπλοκ το 1980 στη Μόσχα, στα πλαίσια του ψυχρού πολέμου.
- Το μποϊκοτάζ χωρών του ανατολικού μπλοκ το 1984 στο Λος Αντζελες.